

Mál nr. 16/2020**M og
V v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda.****Ágreiningur um bótaskyldu er starfsmaður í húsbyggingu féll niður um stigaop.****Gögn.**

Málskot, móttakið 15.1.2020, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 29.1.2020, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Að morgni 12. júní 2018 var M að störfum í húsbyggingu á vegum byggingafyrirtækisins A. Féll hann þá niður eina hæð, eða um 2,80 m, og varð fyrir alvarlegum meiðslum á höfði.

Í vettvangsskýrslu lögreglu er haft eftir vitni að M hafi verið að vinna á efri hæð þegar hann hafi stigið á doka, en undirstaða sem hafði haldið dokanum uppi hafði verið tekin í burtu á hæðinni fyrir neðan. Hafi það orðið til þess að M hafi fallið niður á neðri hæðina og lent á höfðinu.

Í skýrslu lögreglu af einu vitni sem var að störfum á neðri hæð húsbyggingarinnar kemur fram að timbur hafi aðeins verið yfir hluta stigaopsins og yfirmaður hafi verið búinn að gefa þeim fyrirmæli um að taka undirstöðurnar undan og hafi svo verið gert.

Í lögregluskýrslu er haft eftir öðru vitni að M hafi verið á leið til hans og hafi hann stigið á tréplanka sem hafi dottið niður og M með honum. Vitnið kvaðst ekki hafa vitað að búinn hafi verið að taka undirstöður undan stigaopinum.

Í umsögn Vinnueftirlits ríkisins (VER) um slysið kemur fram að M hafi verið að slá upp veggjum á annarri hæð húsbyggingarinnar þar sem stigaop hússins sé. Hann hafi stigið út á dokaborð sem hafi legið yfir stigaopinu að hluta, en búinn hafi verið að taka undirstöður undan án þess að M hafi vitað af því og því fallið niður á næstu hæð um 2,80 m fall. Engar fallvarnir hafi verið í kringum stigaopið. Var það mat VER að slysið mætti rekja til þess að:

- undirstöður dokaborðsins hafi verið fjarlægðar án þess að allir starfsmenn hafi vitað um það og engar merkingar hafi verið til staðar um að svæðið þar sem M var á ferð hafi verið hættulegt,
- engar fallvarnir hafi verið til staðar við stigaopið þar sem verið var að vinna að uppslætti og
- ekkert áhættumat hafi verið gert vegna þeirra starfa sem þarna voru unnin.

Bannaði VER alla vinnu á staðnum þar til gengið hafði verið frá fallvörnum við stigaopið.

M hefur krafist bóta fyrir líkamstjón sitt sem hann hlaut í slysinu úr ábyrgðartryggingu A hjá V. V hefur hafnað bótaskyldu.

Álit.

Samkvæmt því sem kemur fram í skýrslum lögreglu og umsögn VER var M að störfum við að slá upp veggjum á annarri hæð húsbyggingarinnar í námunda við stigaop sem að hluta var hulið með dokaborðum. Steig M þá út á dokaborðið og féll niður á hæðina fyrir neðan. Á sama tíma var unnið við að fjarlægja stoðir undan dokaborðunum yfir opinu. Samkvæmt gögnum málsins verður að telja ósannað að M hafi vitað eða mátt vita að unnið hafi verið við að fjarlægja stoðirnar. Engar fallvarnir voru við stigaopið eins og VER gerði kröfu um að yrði komið þar fyrir. Er ósannað að ekki hafi verið unnt að koma við slíkum vörnum. Skipulag vinnunnar eins og hér háttaði var stórhættulegt og til þess fallið að slys gæti hlotist af eins og reyndin varð. Af hálfu A var því ekki gætt þess öryggis á vinnustaðnum sem krefjast mátti. Fór það m.a. í bága við 42. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum. Að þessu virtu telst A bera skaðabótaábyrgð á því líkamstjóni sem M varð fyrir umrætt sinn.

Samkvæmt 23. gr. a skaðabotalaga nr. 50/1993 skerðist ekki réttur starfsmanns til skaðabóta sem verður fyrir líkamstjóni í starfi sínu vegna meðábyrgðar nema hann hafi af stórkostlegu gáleysi eða ásetningi átt þátt í að tjónsatburður varð. Jafnvel þótt M kunni í ógáti að hafa stigið út á dokaborðið verður að teknu tilliti til aðstæðna sem þarna voru ekki talið að sýnt hafi verið fram á að það verði rakið til stórkostlegs gáleysis af hans hálfu. Er því ekki efni til að skerða rétt hans til bóta. Hann á því óskoraðan rétt til bóta fyrir tjón sitt úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Í máli þessu fyrir úrskurðarnefnd er í samræmi við starfssvið nefndarinnar einungis leyst úr ágreiningi aðila um rétt M til bóta úr ábyrgðartryggingu hjá V. Í málinu hefur verið lagt fram mikið magn heilsufarsupplýsinga um M sem enga þýðingu hafa fyrir úrlausn málsins fyrir nefndinni. Alvarleg athugasemd er gerð við framlagningu þessara gagna.

Niðurstaða.

M á óskoraðan rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 18. febrúar 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.